

ПРОТОКОЛ

№ 370

гр. Варна, 19.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела П. Костова

Членове: Дарина Ст. Маркова
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева и прокурора Н. Л. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела П. Костова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223000600216 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:10 часа се явиха:

За **Апелативна прокуратура – Варна** се явява прокурор **АРНАУДОВА**.

Подсъдимият **Д. К. Д.**, уведомен от предходно съдебно заседание, явява се лично, представлява се от **адв.С. А. В. от АК – ПЛОВДИВ**, редовно упълномощен.

Подсъдимата **Й. А. В.**, уведомена от предходно съдебно заседание, явява се лично, представлява се от **адв.Е. И. М. от АК – ВАРНА**, редовно упълномощен.

АДВ.В.: – Да се даде ход на делото.

АДВ.М.: – Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: – Да се даде ход на делото.

ПОДС.Д.: – Да се даде ход на делото.

ПОДС.В.: – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Страните заявиха, че нямат искания за извършване на допълнителни следствени действия.

На основание чл.317 вр.чл.286 ал.2 от НПК съдебното следствие е обявено за приключено в предходно съдебно заседание, поради което и с

оглед становищата на страните в днешното съдебно заседание на основание чл.317 вр.чл.291 ал.1 от НПК съдът пристъпи към изслушване на

СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: – Уважаеми Апелативни съдии, поддържам така депозирания протест от Окръжна прокуратура - Варна в рамките на деянието по чл.213а от НК.

Настоящото производство е трето по ред пред Апелативна инстанция като три съдебни състава от тази инстанция са имали възможност да изяснят и са изяснили, считам в пълнотата фактологията по настоящия казус, отдалечен във времето.

Аз няма да се спирам в детайли на тази фактология, като считам, че каквото е имало да е казано по това производство вече е казано в съдебната зала и в пледоариите при всяко едно от разглежданията на делата.

Действително Вашия състав положи усилия да разпита за пореден път най-важните свидетели и подсъдимите по производството и логично, т.к. от момента на инцидента до настоящия момент са минали повече от 9 години, е нормално тези свидетели да не могат да възпроизведат фактологията така каквато са я възприели непосредствено след нощта на 16.06.2013 година. В крайна сметка техните показания, както и обясненията бяха прочетени и приобщени по съответния надлежен ред.

Очевидно в случая се касае за две взаимно изключващи се версии, лансирани от страните в процеса, публичното обвинение, което застава зад показанията на пострадалия от деянието и свидетелите негови познати, които са били на една и съща маса в заведението непосредствено преди инцидента.

И от друга страна обясненията на подсъдимите, които Ви моля да разгледате с нужната критичност, т.к. те са изправени пред Вас именно като подсъдими по това производство и техни близки приятели, които също до някъде се опитаха в производството в двете му инстанции да подкрепят версията на подсъдимите.

Отново ще обърна внимание на тази втора група, а именно твърденията на подсъдимите и техните роднини и приятели. Техните версии на подсъдимата и на подсъдимия Д. търпят различни промени от момента на привличането им в качеството на обвиняем та дори и до последните им обяснения дадени пред Вас. И това е нормално до колкото те при излагане на всички доказателства така да се каже на „масата“ в съдебната фаза установява, че тяхната версия дадена на ДП не е логична и я променят като реално лицето Мишо се превръща в подсъдимата В..

Реално пред Вас подсъдимият Д., обяснявайки цветно по негов си начин фактологията по делото реално описва фактите, които са описани и в обвинителния акт до естествено желанието му да накара свидетеля Р. да се разпорежи със свое имущество. Но останалите факти, а именно по нанасяне на телесни увреждания, по грубо безпардонно отношение към свидетеля Р. на

масата, по заканите, заплахите, удара, както той се изрази един задвратник му е завъртял и да се постави на мястото на свидетеля Р., който дори и да е имал някакви финансови отношения с подсъдимата В. в изненада на рождения си ден нали получава удара, както си стои на масата и се е опитвал да празнува и от там нататък при заобикалянето на тази маса от непознати лица, големи момчета от компанията на подсъдимия, които са го принудили, накарали да напусне мястото, на което е бил, да излезе навън и от там вече фактологията е ясна на всички.

Защитната версия на подсъдимия затова, че реално той по негови твърдения не е бил в един автомобил с пострадалия, така както от първия момент твърди Р. считам за защитна такава. Тази лансирана версия от Д. Д. е подкрепена от момичето, с което той е съжителствал тогава към онзи момент и от което момиче, тази жена, от която има дете, но и тези нейни твърдения, в рамките на разглеждане на производството пред няколко инстанции и пред Окръжен съд и пред Апелативен съд търпят промени. Когато я разпитвахме пред друг състав на Апелативен съд тя обясняваше как е била накарана от подсъдимия да излезе, да вземе автомобила му, да тръгне след някаква кола, да я следва и да прави снимки.

В последствие се оказва, вече пред този състав, че всъщност тя не е била сама в колата, а подсъдимият е бил с нея и той е показвал маршрута. А на ДП пък свидетелката Р. В. обяснява, че въобще не е присъствала на подобен инцидент, че не ползва мобилни карти, че не ги е давала на никого, а се установи, че тези мобилни телефони, номерата, се ползват именно от нейния съжител към онзи момент - подсъдимия Д..

Всички тези нюанси в крайна сметка се отричат в последствие от подсъдимите и тези свидетели за да бъдат изгладени, за да бъде тази версия изчистена и за да ѝ бъде предаден вид на достоверна такава.

От друга страна стоят показанията на пострадалия, който от първия до последния момент поддържа това, което е твърдял и на ДП и пред съдебните състави.

Да, действително той обясняваше пред Вас, че не може да си спомни детайли, като отдава това на някакво тежко боледуване в болница, но е нормално детайлите да не се помнят и затова е налице института за прочитане и приобщаване на тези показания по реда предвиден в НПК и това бе сторено от съдебния състав.

На ДП този човек е разпитван най-малко над шест или седем пъти. В нито един от разпитите няма противоречи показания.

Една единствена дума има, заради, която и ВКС е върнал настоящото дело според мен и това е думата „такси“, която личи в единия от разпитите му в съдебното следствие, на която защитата отдава такова голямо значение.

Т.е. ако един човек през цялото време прикрива една лъжа неволно тази лъжа, в един момент отдалечена във времето може да бъде изпусната в една обстановка, например в съдебната зала, с едно притеснение, когато зад

свидетеля, зад гърба му стоят двамата подсъдими, техните защитници например.

В тази връзка съдът положи усилията, прочетени бяха показанията му, попитахме го и той категорично отрече въобще да е казвал съзнателно да се е качвал, да е признавал съзнателно, че той се е качвал някога в таксиметров автомобил.

Действително е възможно този човек да е имал финансови отношения, такива каквито той заяви пред Вас. Може да е имал и други отношения с подсъдимата, но отново посочвам, че не това е начина за уреждане на финансовите отношения с нанасяне на телесни повреди, които са елемент от принудата, защото такова обвинение няма как реално да се поддържа за нанасянето на такава телесна повреда, с оглед предходните актове на съда, но реално всичката тази физическа агресия и вербална агресия е била с цел да бъде този човек принуден да се премести от мястото където е бил, да се разпорежи със своето имущество. След като е нямал пари в брой той е направил опит да поиска, но естествено такава голяма сума няма как да бъде дадена от когото и да било. И той казва аз не съм дължал такава сума, аз и 7000 лева не съм дължал. В първия момент те ми казаха, че дължа 7000 лева, след това тази сума нарасна на 10 000 лева.

Всички тези действия на подсъдимите са елемент от състава на чл.213 от НК.

Пак са връщам на думата „такси“. Таксито за първи път се появява в показанията на свидетеля Р. в момента след провеждане, така както той обяснява пред съдебния състав на Апелативен съд малко преди провеждане на разпита му пред съдия на ДП в сградата на Окръжен съд когато той бил притиснат от подсъдимия Д. и от негов защитник да каже при разпита си пред съдия, да влезе вътре и е бил убеждаван, че всичко „уредено“ и, че той само трябва да влезе и да каже, че се е качил в един таксиметров автомобил с подсъдимата В.. Това не е само в неговите твърдения, защото предполагам какво ще твърди защитата, че такова нещо няма, но този разпит е фиксиран в ДП, но има и други доказателства събрани на ДП, че този човек - свидетеля Р. е бил викан няколкократно, уговаряни са му срещи с близки на подсъдимия в различни заведения, на различни места и е бил убеждаван да си промени показанията за да няма такива съществени последици за подсъдимия Д., естествено и за подсъдимата В..

Има данни и за това, че той е искал защита от прокуратурата, има много разпити, но няма да ги цитирам.

Считам, че и показанията на свидетелката Р. С., приобщени и тези от ДП на нейния приятел, към настоящия момент съпруг сочат, че това лице е било изкарано принудително от заведението, той дори да не е дърпан физически очевидно с нежелание е излязъл от това заведение.

Установява се, че той е върнат от същите хора, пак от разпита на С., той е върнат в заведението и като са се върнали са се върнали и подсъдимия Д. и

негови лица от обкръжението му. Състоянието на пострадалия с разрез, нараняване от ухото към брадичката и с кръв, всичко това сочи на осъществено спрямо него деяние от общ характер, за каквото и двамата подсъдими имат обвинение по чл.213а от НК.

Моля да отмените присъдата на Окръжен съд – Варна, която е оправдателна изцяло, като считам, че Окръжен съд едностранно е отхвърлил тези доказателства, на които наблегнах и е дал вяра и е кредитирал единствено и само на обясненията на подсъдимите, с всичките непълноти в тях и Ви моля да ги признаете за виновни, като отчетете отдалечеността на деянието във времето, като отчетете и предходните съдебни актове и в рамките на това наложите наказание и на двамата подсъдими.

Моля в този смисъл за Вашето решение.

АДВ.В.: – Уважаеми Апелативни съдии, аз от своя страна ще Ви моля да потвърдите оправдателната присъда, постановена по НОХД № 1462/2017 година на Варненския окръжен съд, с която подзащитния ми е оправдан.

Считам, че протеста е неоснователен, обвинението срещу подсъдимия Д. Д. не е доказано по несъмнен начин, каквото е и изискването на чл.303 ал.2 от НПК.

На първо място по делото няма спор затова, че на 16.06.2013 година в заведение „Балканска скара“ са били както подсъдимият, така и „пострадалия“, така и други групи лица между които А.Г. и Р. С., които са приятели на пострадалия, както персонала на заведението и хора, които са били на масата на подзащитния ми, хора, които са били на друга маса и са вечеряли съвсем отделно от тях.

Няма спор, относно факта как в заведението се е появила подсъдимата. Няма и спор, относно ставането на подзащитния ми след като свидетеля по делото Р.С., известен на пострадалия като Р.П. е индивидуализирал пострадалия като лицето измамил подзащитния ми, как той става вече след като за това е дал обяснения, след като повикал другата подсъдима в заведението, т.к. изпитвал основателно, според него съмнение, че двамата измамници са, че и подсъдимата участва в измамата и, че тя също е измамница, както и пострадалия, наблюдавайки ги от страни изведнъж той става, т.к. егото и самочувствието му са наранени, плесва го зад врата и му казва „ставай, излизай от тука и си ми върнете копията на документите“. Този факт е възприет от свидетелите П.Г., който е управител на заведението „Балканска скара“, който подчертава неприятен на пострадалото лице и не познава до този момент подсъдимия Д. Д., това ставане е възприето от свидетелите А. С. - барманка, до която се е намирала в непосредствена близост масата на пострадалото лице, както и сервитьора Е. Й.. Никой от тези свидетели очевидци не е възприело никакви действия от страна на подзащитния ми по отношение на пострадалото лице, а именно, че там са присъствали, станали са други лица, с ножове, както твърди пострадалия, едва ли не насила влачейки го по земята са го били извели от заведението.

Напротив всички възприемат след плесването и викането на подзащитния ми да станат, да тръгнат двамата да се махат и да си му върнат документите, Р. става, напуска заведението. Даже при напускането се разминава с приятеля си, управител на заведението П.Г., който го пита „какво става“ и той му казва „всичко е наред“ и напуска заведението.

Уважаеми Апелативни съдии, имате предвид, че на този ден заведението „Българска скара“ е било пълно с хора. Пострадалото лице е било въоръжено със законно притежавано оръжие - пистолет Аргус, което е безспорно установено по делото.

Ако всичко това е станало пред очите на толкова очевидци, туристи и постоянни жители на град Варна, така ли никой не е сигнализирал ¹¹².

На алеята на морската градина постоянно има патрулни автомобили на полицията в този активен по това време, който е активен туристически сезон. Заведението „Балканска скара“ е открито и към него има поглед от цялата алея на морската градина, която по това време, според свидетелите, е била пълна с народ.

Едно такова грубо посегателство, според мен, ако изобщо е съществувало като такова твърдяно от пострадалия не би могло да остане незабелязано от околните и да е забелязано само от свидетелката Р. С. и приятеля ѝ А.Г.. Между другото аз смея да твърдя, че възприятията на свидетелката Р. С. са производни такива, защото за повечето факти, а именно тръгването, потеглянето на пострадалия, подсъдимата тя е разбрала от приятеля си, сегашен съпруг А.Г.. В разпита ѝ от 06.04.2016 година тя е посочила, че след като подсъдимия Д. е плеснал по врата пострадалия и му е казал „ставай и тръгвай“ и той го е напуснал. Факта на напускане на заведението е възприет и от разпитания свидетел Г.Х.Г., който бил едно от лицата, което се е приближило до масата на пострадалия и е последвал групата лица навън и от стълбите, заедно с управителя на заведението П.Г. е наблюдавал да не стане нещо отвън. След като е видял, че хората си говорят спокойно двамата с управителя на заведението са се прибрали в заведението.

Между другото П.Г. при напускането на заведението е предупредил подсъдимия, че Р. му е приятел и е свястно момче, т.е. да ограничи действията си до този плесване и инцидента, пререканието да не ескалира повече.

Затова, че подзащитния ми се е върнал, а не е тръгнал, както твърди пострадалия, че със сила е бил набутан в някакъв автомобил БМВ, черно на цвят, с не установен регистрационен номер и собственост, като е бил набутан на задната седалка обграден от две лица с допрени ножове в слабините му. На предна дясна седалка до шофьора е седнала подсъдимата, а до нея като шофьор, управляващ автомобила е седнал подзащитния ми и са тръгнали и поели в неизвестна посока. Тези негови твърдения не намират доказателствена опора и остават висящи в делото, т.к. след връщане в заведението след няколко минути е било възприето както от свидетелката А. С. - барман, така и от разпитания свидетел Г.Х.Г., както и от свидетеля Е. Й.,

който е обслужвал масата на подзащитния ми.

Искам да отбележа, че в разпита си, проведен на 17.06.2013 година свидетеля П.Г. е предоставил пълен списък на лицата, които са били въпросната вечер на работа. Защитата на основание, е цитирал тогава наблюдаващия тогава прокурор, на основание чл.107, ал.3 да упражни правомощията си и да събира доказателства такива не само такива, които са в услуга на обвинителната теза и такива, които са против нея, без да знае какво ще заявят свидетелите А. С. и Е. Й., беше ни отказано, при предходен защитник, и техните разпити са били проведени едва в хода на различни съдебни производства.

Без да влизам в пререкания с представителя на държавното обвинение беше направен опит да се внуши на настоящия съдебен състав, че думата „такси“ е била използвана от пострадалото лице, проведен на 14.03.2014 година разпит пред съдия от съответния първостепенен, а именно Варненски окръжен съд когато видите ли той бил притесняван с поредни заплахи и внушения, отправени му от страна на подзащитния ми. Това не е вярно, това споменаване на такси става въпрос проведен на 15.09.2015 година разпит по НОХД, по което има оправдателна присъда и това е на въпрос зададен от съда, а не от защитата. Този разпит се намира в кориците на делото. Внушението, което представителя на обвинението се опита да направи и е най-малкото некоректно.

На второ място, доказателствена опора, че действително пострадалото лице и подсъдимата са отишли с такси до дома на свидетеля Н. Г. Н. се намира в неговите свидетелски показания, които са непроменени от началото до края, и на ДП, и на съдебното производство.

Аз ще Ви моля да приемете с голяма доза критичност и да прецените правилността на показанията на пострадалото лице Н. Р., защото неговите показания по делото, той е разпитван 12 пъти, по моя преценка, търпят изключителна промяна и всеки път се напасват според събраните до момента доказателства по делото, било гласни или писмени.

Свидетеля Н. Г. Н. е приятел на пострадалия и не познава и двамата подсъдими. Той твърди, че процесната вечер Г. е отишъл до дома му да му иска пари като той предполага, че става въпрос за 100-200-300 лева, излязъл е от дома си, пред входа го е чакал пострадалия Р., а малко по-нататък е видял такси, на което плафона е светел и в таксито на предната седалка е стояла жена. Няма защо лице, което се е намирало в близки, приятелски отношения с пострадалия да заявява такива обстоятелства още от първия ден на разпита си, а да не потвърди версията на пострадалото лице, която също там търпи известни метаморфози в няколко от разпитите му, че единия път той отведен насилва с две лица, с опрени ножове, които Г. е възприел. В следствие си променя, че тези лица се били скрили някъде около задния вход на Г. и той не му е съобщил, че с него присъстват такива лица от страх.

Ще Ви моля да кредитирате показанията на свидетеля Г. като

праволинейни и непротиворечащи на житейската логика. Човека каквото е възприел, това е изложил и пред органите на ДП и пред различните съдебни състави.

След посещението в дома на Г., когато той му казва да спъне някакви вещи, т.к. има и джип и лек автомобил и златни накити, пострадалото лице отвежда подсъдимата до мястото където е паркирал личния си автомобил, който се намира в близост до дома на свидетеля А.Г., предава ѝ ключа с документите, предава ѝ синджир с жълт метал, защото дали този синджир е благороден той е върнат от органите на ДП на пострадалото лице, но в кориците на делото, моля да обърнете внимание няма експертиза дали този синджир от жълт метал е от благороден такъв. Експертиза и оценката на този синджир е направена единствено и само по твърдения на пострадалото лице. Няма експертиза, която да даде заключение колко карата е, от благороден метал ли е и каква му е стойността.

Ако е имало някакво насилие и са извършени такива чудовищни посегателства върху личността на пострадалото лице, знаейки всичко това, бидейки свидетел подсъдимата би ли занесла част от инкриминираните вещи в дома си, а именно въпросния синджир от жълт метал и часовник и би ли оставила в автомобила принудително отнет от пострадалия на паркинга на археологическия музей, който има полицейска охрана. Напротив тя би го укрила, това говори нормалната житейска логика, би укрила вещи и би по някакъв начин би се застраховала, ако лицето „пострадало“ се обърне за помощ към органите на реда да не бъдат открити толкова лесно тези вещи. Напротив още на другия ден вещите са открити в дома ѝ, посочено е къде е автомобила. Оставяйки автомобила в двора на Археологическия музей тя се обажда на приятелката си А.Х.Т., която идва, сваля я до алеята на морската градина за да може подсъдимата да си вземе автомобила.

Връщането на пострадалото лице в заведението е възприето от свидетелката Р. С. и свидетеля А.Г., но това връщане е било възприето и от други свидетели.

В разпита си пред Вас свидетелката С. казва, че пострадалото лице е бързало да си тръгне като помолило приятеля ѝ да плати сметката. А в друг момент от разпита си е казвала, че на няколко пъти той е ходил на масата и още с влизането в заведението първо е отишъл на масата на подзащитния ми. Е как едно лице хем бърза да си ходи, хем пък става на няколко пъти ходи до насилника си, не съобщава на никой за това упражнено спрямо него насилие.

За мен тези неща са нелогични и ще моля да не давате вяра на пострадалото лице Н. Р..

Едва в седмия си разпит, след като преди този седми разпит два месеца преди това вече е бил проведен разпит на свидетеля Н. Г. Н. явно му е подсказано по някакъв начин на пострадалия, че такива доказателства са събрани по делото и едва в седмия му разпит се появява като персонаж свидетеля Г..

Аз не мога да си обясня на какво се дължи тази амнезия на пострадалото лице и ако държавното обвинение твърди, че някой се е опитвал да внушава по някакъв начин нещо на пострадалия то кой би му внушил да не спомене за персонаж като Н. Г. Н., който е негов приятел и който би следвало според неговите думи да е възприел всички тези, това насилие, а именно отвеждането му и заставянето му да поиска пари и в присъствието на такива лица.

Интересен е разпита на пострадалия от 24.06.2013 година когато той споменава за някаква заплаха, отправена от подзащитния ми посредством на проведена среща със свидетеля П.Г., който пак казвам е приятел на пострадалия, а не на подзащитния ми.

При проведения допълнителен разпит на свидетеля Г. същия отрича да е предавал някакви заплашителни думи отправени чрез него до пострадалия от подзащитния ми. Поставени в очна ставка разбира се всеки твърди на казаното от него.

В проведения разпит пред Вас пострадалия казва, че е иницирана среща чрез лице на име И.С., който е брат на Р.С., присъствал на инцидента, с който са били колеги в СОТ Фараон, а именно са охранявали дискотека Плаза, той поискал да му бъде направена от И.С. такава среща, но тази среща е била иницирана от пострадалия, на която среща не са се отправяли никакви заплахи, според свидетелски показания на И.С..

Интересен е и случая за среща проведена и иницирана посредством свидетеля Й.Д., който твърди, че такава среща действително се е провела, но е била иницирана от пострадалото лице Н. Р.. На тази среща са си говорили съвсем приятелски и са се смеели, като през цялото време е присъствал свидетеля И.Д.. В някои от разпитите си пострадалото лице твърди на тази среща да е присъствало и някакво лице Ж.б., който факт е отречен от свидетеля Д.. Също са провеждани очни ставки и всеки държи на казаното от него.

Интерес предизвиква разпита, проведен на 05.03.2014 година непосредствено след разпита от 04.03.2014 година на пострадалото лице, проведен пред съдия.

В този разпит пострадалото лице съобщава за две срещи като и двете са били през ноември 2013 година и срещата на която е присъствал Д. и срещата на която е присъствал И.С., ако това лице го е било толкова много страх и някой действително на такива проведени срещи му е внушавал да промени показанията си защо е чакал четири месеца, като вече се е водило ДП и цялата правораздавателна система е на негова страна.

Явно споделеното в този разпит от 05.03.2014 година, проведен по ДП е с цел да се внуши и да се вдъхне доверие у представителя на държавното обвинение и на разследващите е да продължат да дават вяра на показанията на пострадалото лице въпреки тяхната постоянна метаморфоза, което е житейски нелогично.

В този разпит се твърди, с цел да се дискредитира съдия от съответния първоинстанционен съд, а именно Варненски окръжен съд, че видите ли при разпита пред съдия непосредствено преди същия пострадалото лице е видяло подзащитния ми да излиза от стаята за разпити, където и да е това във ВОС, при което подзащитния му е казал „всичко е уредено, влизай и давай показания, иначе знаеш какво ще ти се случи“.

След разпита на 05.03. от коридорите намиращи се непосредствено пред залата в която са се провеждали разпитите на 04.03. са снети записи. От тези записи става ясно, че пострадалото лице изнася пред органите на ДП откровени лъжи. Нито от тези записи се вижда подзащитния ми да излиза от стаята за разпити, нито се вижда някакво доближаване до пострадалото лице с някакъв вербален или словесен контакт.

За мен е неясно защо Районна прокуратура – Варна не е отделила материали, не е сезирана РП- Варна за заявените откровени лъжи от пострадалото лице, пак казвам в опит да дискредитира съдия от ВОС и в опит да внуши, че такива действия са се случвали. Това са откровени неистини, всичко това е установено по делото.

На последно място от разпечатките и провежданите разговори тези разпечатки също затвърждават обясненията, дадени от двамата подсъдими, а именно кой, как се е движил и именно от тях става ясно, че двамата не са се движили в един и същи автомобил, т.к. има разминавания по време когато двамата подсъдими са се намирали в различни клетки. Това потвърждава обясненията на двамата подсъдими, както и показанията дадени от свидетелката Р. А. В..

Няма как двамата да са се движили в една кола и в едно и също време да са се намирали в различни телефони клетки. Няма как даже и когато са се намирали в обсега на две съседни клетки, напускането на клетката на подсъдимата да е различно от времето когато напуска клетката подзащитния ми.

В разпита от 11.12.2013 година където е очертан маршрута по който според пострадалия са се движили не съществува клетка на ул., „Д-р Анастасия Желязкова“ № 4, бл.2, в която времеви отрязък от време се е намирал подзащитния ми, но не се е намирала другата подсъдима по делото.

На адреса на ул., „Д-р Анастасия Желязкова“ № 4, бл.2 отговарят четири клетки, които нито една от тези клетки не се намира в докладна записка, намираща се в кориците на делото, които са обследвани и е изпратена информация до петте мобилни оператора по маршрута кои клетки засичат маршрута.

Именно поради тези всички обстоятелства аз ще Ви моля да потвърдите оправдателната присъда, постановена по отношение на подзащитния ми, постановена от Варненския окръжен съд.

ПОДС.Д.: – Нямам какво да добавя, поддържам това, което каза защитника ми.

АДВ.М.: – Уважаеми Апелативни съдии, считам, че протестът на прокурора е неоснователен.

Обвинението срещу подсъдимата Й. А. В. не е доказан по несъмнен начин, както изисква разпоредбата на чл.303, ал.2 от НПК.

Обвинението се гради предимно върху показанията на свидетеля Н. Р., които са вътрешно противоречиви, като в една си част се опровергават от другите доказателствени източници, а в другата си част се поставя под съмнение тяхната достоверност, относно изследваните съставомерни обстоятелства, поради което считам, че те са неубедителни и не могат да бъдат надлежна основа за фактически констатации, а от там и за правни изводи.

Показанията на подсъдимите, които са не само средство за защита, но и източник на доказателствени факти, в основната си част се подкрепят от другите доказателствени източници.

Пред настоящата съдебна инстанция подсъдимите изложиха нови обстоятелства, като искрено и логично обясниха защо до момента са затаили част от истината.

Правнорелевантният въпрос за предмета на доказване в настоящото производство е - упражнена ли е от страна на подсъдимите принуда спрямо свидетеля Н. Р., която да е от естество да го мотивира да излезе от заведението, да се качи в автомобил, с който да бъде придвижен до дома на свидетеля Н. Г., от когото да иска паричен заем, за да погаси дълга си към подсъдимата В., и след като не е получил заем да е бил принуден да предаде на подсъдимата посочените в обвинителния акт вещи.

При анализа на доказателствените средства могат да бъдат обособени три групи обстоятелства, които са от значение за изясняване на този въпрос, а именно:

Първата група обстоятелства са свързани с появата и поведението на подсъдимите В. и Д. и сочените няколко мъже на масата на свидетеля Р. и излизането му от заведението.

По делото няма спор, относно времето и последователността на идването на подсъдимите и другите мъже на масата, на която са седели свидетелите Н. Р., Р. С. и А.Г..

Спорните обстоятелства са свързани с това упражнена ли е принуда спрямо свидетеля Н. Р. в степен и интензитет, че да го мотивира противно на волята си да стане от масата и да излезе от заведението.

Твърденията на свидетеля Р., че подсъдимия Д. с глава му е нанесъл удар в носа, че 7-8 мъже с извадени ножове са го принудили да стане от масата и да излезе пред заведението не се подкрепят по категоричен начин от показанията на свидетелите Р. С. и А.М., които са имали непосредствени възприятия за ставащото на масата. Според тези свидетели единственият удар, който подсъдимия Д. е нанесъл на свидетеля Н. Р. е шамар по врата,

като този факт се признава и от подсъдимия Д.. Но този шамар не може да се приеме за физическа принуда, упражнена в степен, че да мотивира свидетеля Р. да стане и да тръгне с подсъдимите.

Свидетелите С. и Г. не са възприели подсъдимият и въпросните мъже да са били въоръжени с ножове.

В съдебното заседание от 13.10.2022 година съдът, на основание чл.281, ал.5, вр.ал.1, т.2 от НПК прочете показанията на свидетелката Р. С., дадени на ДП и обективирани в протокол за разпит на свидетел от 17.06.2013 година, ДП т.2, л.7.

Видно от протокола, разпитът е проведен от Н.С.П. - полицейски орган при Второ РУ при ОД на МВР - Варна, за времето от 10:55 часа до 17:20 часа.

По същото време полицейският орган П. е провел още два разпита, а именно:

протокол за разпит на свидетелката А.Х.Т., проведен за времето от 10:55 часа до 11:30 часа, ДП т. 2, л. 3-4 и

протокол за разпит на свидетел П.А. Г., проведен за времето от 13:30 часа до 13:45 часа, ДП л. 5-6.

При провеждането на тези разпити има частично припокриване на времевия диапазон, което поставя под съмнение доказателствената стойност на протокола за разпит на свидетелката С..

Настоящия съдебен състав коректно зададе въпрос на свидетелката дали нещо необичайно е имало по време на разпита, на което същата отговори отрицателно.

Въпреки, че свидетелката потвърди, че е автор на прочетените показания, не може да се направи безспорен извод, че разпитът е проведен по правилата на НПК, защото поради припокриване времевия диапазон на трите разпита не е възможно да се установи точното време и продължителност на разпита, самоличността на органа провел разпита, а оттам и неговата компетентност.

Наред с това, свидетелката С. е била разпитвана общо три пъти на ДП - на 17.06.2013 година (ДП т. 2, л.7- 8), на 04.03.2014 година (ДП т.2, л.10) и на 24.06.2014 година (ДП т.2, л.67), поради което не е възможно предвид изминалото време да си спомня с подробности как е протекъл всеки един от тези три разпита.

И в теорията и в практиката е общоприето, че формализмът в процеса е гаранция за законност, поради което считам, че този протокол следва да бъде изключен от доказателствената съвкупност.

Свидетелката Р.С. в показанията си, дадени на ДП, протокол за разпит от 14.03.2014 година, които настоящия съдебен състав прочете в съдебно заседание на 13.10.2022 година, е посочила следното: „Н. просто стана и тръгна". Т.е. свидетелката не е категорична, че Н. е станал от масата и е излязъл от заведението, мотивиран от упражнена спрямо него принуда от страна на подсъдимите.

В протокол за разпит от 06.04.2016 година по НОХД № 1748/2015 година, л.113, лице и гръб, прочетен от настоящия съдебен състав, свидетелката С. е посочила, че подсъдимия Д. след като е ударил шамар по врата на свидетеля Р. е казал: „Тръгвай с нас“

Отправеният към свидетеля Н. Р. израз „Тръгвай с нас“ не може безусловно да се приеме като форма на психическа принуда, която е от естество да го мотивира да стане от масата и да излезе от заведението, противно на волята му. Пострадалия Р. е имал алтернатива да не тръгне, тъй като действията на подсъдимия и другите неустановени лица са се извършвали на изявено публично място - в заведение, препълнено с посетители, част от персонала е бил съвсем наблизо, излизайки от заведението Р. се е разминал с управителя (свидетеля П.Г.) с когото са били приятели и на когото е казал, че всичко е наред.

Свидетеля А.Г. в показанията си, депозиран по НОХД № 1462/2017 година, което е предмет на проверка от настоящия въззивен състав, в съдебно заседание от 15.05.2018 година, лист 101 е посочил следното: „Имаше потупване по рамото и след това излязоха. След като излязоха от заведението, аз му звъннах от моя мобилен телефон и го попитах къде е и той каза, че няма проблеми и се връщам след малко. Върна се и дойде на нашата маса и каза, че няма нищо“.

На въпроси на съда свидетеля А.Г. е отговорил, че пострадалия Н.Р. след като се е върнал не е изглеждал да е притеснен, цитирам: „Не го видях да е притеснен. Не е споделял с нас, че има да дава пари и, че са го били и са му взели колата“ (лист 101 лице и гръб от същия протокол).

Установените по делото факти сочат на извод, че пострадалия Р. е бил мотивиран да стане от масата и да излезе от заведението не от поведението и думите на подсъдимия Д. и присъствалите мъже, а от притеснение да не разберат приятелите му свидетелите Р.С. и А.Г., че се занимава с изготвяне на неистински документи и наред с това е измамил и клиенти за такива документи.

Никой от свидетелите С. и Г. не твърди, че подсъдимата В. се е качила в един и същ автомобил заедно с подсъдимия Д..

При разпитите на ДП и пред първоинстанционните съдебните състави свидетеля Н.Р. последователно е твърдял, че в процесната вечер той и подсъдимите са пътували до дома на свидетеля Н. Г. и обратно до заведението с лек автомобил „БМВ“, управляван от подсъдимия Д..

В разпита по НОХД № 1462/2017 година в съдебно заседание от 15.05.2018 година, лист 162 лице, е заявил, че е ходил до дома на свидетеля Г. с такси. На въпроси на съда свидетеля Р. отговорил така, цитирам: „След като ходихме с таксито и се върнахме в заведението“.

Тази промяна на автомобила не е обикновена езикова грешка на свидетеля, а има своето обяснение както в съдържащите се противоречия в показанията на този свидетел, така и в науката.

Според теорията на разпита, когато даден свидетел, обвиняем или подсъдим конструира неистина, като свързва факти в измислена от него връзка, при повече разпити по същите тези факти, неизбежно неволно споменава някакъв факт, който до момента е прикривал. Същата методика се използва и при психологическите тестове, за да се установи т.н. показател „искреност“ на изследваното лице, а именно в различни тестове се задават въпроси в различна последователност и конструкция, относно един и същи факт. Цялата картината на случилото се в процесната вечер, пресъздадена в показанията на свидетеля Р., е конструирана по този начин - свързване на факти в измислена, благоприятна за свидетеля връзка. Неговите показания не се потвърждават по категоричен начин от другите доказателствени източници, относно съставомерните обстоятелства по процесния казус. Като се започне от броя на отвлеклите го лица, наличието на ножове, с които е бил заплашван и боден, качването му в неустановен лек автомобил марка „БМВ“, маршрута му на движение до дома на свидетеля Г. и обратно, стоящите до него мъже с извадени ножове при срещата му със свидетеля Н. Г., основанието и размера на дълга му към подсъдимата В., произхода на намерените от полицията в автомобила му копия на лични карти на три лица, за които първоинстанционният съд е установил, че са имали проблеми със ЗДВП, начина на предаване на автомобила и вещите на подсъдимата В. и се стигне до връщането му в заведението.

В тази връзка ще отбележа, че при първите пет разпита на свидетеля Н.Р., проведени на ДП на 17.06.2013 година (2 разпита, това е денят след инцидента), на 24.06.2013 година (2 разпита) и на 04.10.2013 година (1 разпит) същият не съобщава, че е бил заведен от подсъдимите и е провел среща със свидетеля Н. Г.. Г. се появява в показанията на Р. едва на 11.12.2013 година, въпреки, че Г. е бил разпитван на ДП още на 16.10.2013 година. Този пропуск в паметта на Р. вероятно се дължи на обстоятелството, че показанията на Г. не подкрепят изложеното от пострадалия, относно обстоятелствата, при които е протекла срещата и участващите в нея лица.

Според свидетелите Р.С. и Ат.Г. посочват, че пострадалия Н.Р. след като се завърнал в заведението е отишъл на масата на подсъдимия Д. и е провел с него разговор в продължение на около 5 минути, което обстоятелство се установява по безспорен начин и от показанията на самия Р., и от обясненията на подсъдимия Д.. Твърденията на Н.Р., че е постъпил така, защото така е бил инструктиран от подсъдимия Д., са неубедителни.

Поведението на Р. е житейски неправдоподобно за току-що принуден чрез сила и заплаха човек да се разпореде с вещите си, вместо непосредствено след инцидента да подаде сигнал в полицията, още повече, че същият е имал 7-8 годишен стаж като охранител. Това поведение на пострадалия Р. може да бъде обяснено с колебания от негова страна, мотивирани от неубедителността на версията му за изнудване.

Третата група обстоятелства са свързани с посещението на свидетеля Н.

Р. при свидетеля Н. Г. и последващото предаване на вещите от страна на Р. на подсъдимата В..

Тук обвинението отново се опира изцяло на показанията на свидетеля Н.Р., които противоречат на обясненията на подсъдимите, противоречат на обясненията на свидетеля Н. Г. и не се подкрепят безусловно от разпечатките от мобилните оператори за проведените комуникации от подсъдимите и свидетеля Р., тяхното движение и местоположение, регистрирано от клетъчните антени. Разпечатките се съдържат в ДП № 1167/2013 г. 02 РУ Варна, том 3, лист 3 -10, л.40, л.81-82. Предходните два въззивни състава, по моя преценка, на основа на фрагментарен анализ на телефонните разпечатки са приели, че тези доказателствени средства подкрепят показанията на пострадалия.

Цялостният анализ на местоположението на подсъдимите и свидетеля Р., регистрирано от клетъчните антени, анализ извършен в синхрония и диахрония, т.е. във времето и през времето, разкрива противоречия във версията на пострадалия Р., относно посещението му при свидетеля Н.Г..

Ще изложа пред съда следните моменти:

В 22:50:21 часа подсъдимия Д. от телефонен номер 0896 680 261 е провел изходящ разговор с продължителност 36 секунди с телефонен номер 0897 814 568, чийто абонат и ползвател не са установени по делото. По време на разговора подсъдимият се е намирал в обхвата на клетка ул. "Д-р Анастасия Железкова" № 4, бл.2.

Съгласно Писмо от „Глобул“, намиращо се в ДП, том3, л.40, на адреса на клетка ул. „Д-р Анастасия Железкова“ № 4, бл. 2 отговарят следните номера, т.е. номера на клетъчните антени - 41841, 41842, 41843 и 41844.

В ДП том 3, лист 81-82 се намира докладна записка от 03.01.2014 година, която съдържа информация, че на 17.12.2013 година разследващ полицай Мая Кънева и служители на Държавна агенция технически оператори - Варна по предварително посочен от Н. Й. Р. маршрут към свидетеля Н.Г. са извършили засичане на клетките на мобилните оператори, които обхващат маршрута, посочен от свидетеля Р.. В тази докладна записка не е установена клетка с номер, отговарящ на адреса ул. „Д-р Анастасия Железкова“ № 4, бл.2. Т.е. налага се извод, че подсъдимия Д. е пътувал по това време по различен маршрут от маршрута посочен от свидетеля Р..

В 22:55:04 часа подсъдимия Д. от телефонен номер 0896 680 261 е провел входящ разговор с продължителност 26 секунди с телефонен номер 0897 814 568, чийто абонат и ползвател не са установени по делото.

По време на разговора подсъдимият се е намирал в обхвата на клетка ул. "Младежка" бл.31, която обхваща част от ж.к.Трошево, където се намира свидетеля Н.Г. и също така обхваща част от ж.к. "Младост".

В 22:58:15 часа, т.е. по-малко от три минути след предходния разговор подсъдимия Д. от телефонен номер 0896 680 261 е провел входящ разговор с

продължителност 54 секунди с телефонен номер 0897 814 568, чийто абонат и ползвател не са установени по делото.

По време на разговора подсъдимият се е намирал в обхвата на клетка бул.“Владислав Варненчик“ бл.54, която клетка се намира върху сградата на Районен съд № 57.

Предвид тези данни възниква въпросът: ако двамата подсъдими и пострадалия Н.Р. по това време са били заедно, има ли логично обяснение обстоятелството, че след като в 22:55:04 часа са били в близост или пред дома на свидетеля Н.Г., който живее в ж.к.Трошево, бл.7 да се върнат в обратна посока към сградата на Районен съд и после след 35 минути отново да се върнат в обхвата на клетка ж.к.Младост бл.123, която обхваща и част от ж.к.Трошево.

Приблизително по това време в 23:33:11 часа, в интервала от 23:26:33 часа до 23:45:11 часа свидетеля Р. също се е намирал в обхвата на клетъчна антена ж.к.Младост, бл.123. Това е единственото приблизително времево съвпадение за около 19 минути на местоположенията на подсъдимия Д. и свидетеля Н. Р. в района на ж.к.Трошево и ж.к.Младост.

Известно е, че една клетъчна антена обхваща сравнително голям район, поради което от това приблизително времево и локално съвпадение не може да се направи категоричен извод, че подсъдимия Д. и пострадалия Р. са били заедно на едно и също конкретно място.

Приблизително по това време в 23:25:37 часа подсъдимата В. се е намирала на друго място, а именно в обхвата на клетъчна антена ул.“Струга“ N 45, което сочи на извод, че с автомобила на свидетеля Р. е пътувала към паркинга на Археологическия музей, тъй като след 3,5 минути по-късно в 23:29:38 часа В. се е намирала в обхвата на клетка ул.Радко Димитриев бл.13, която се намира в близост до музея, където е паркирала автомобила си.

От анализа на доказателствените средства, които изложих пред Вас, считам, че по делото не е безспорно установено, че подсъдимия Д. е придружавал подсъдимата В. и пострадалия Р. по време на пътуването им до дома на свидетеля Н. Г. и срещата на пострадалия с този свидетел, както и, че подсъдимия Д. е присъствал по време на предаване на вещите от страна на пострадалия Р. на подсъдимата В..

Предвид физическите данни на подсъдимата В., сравнени с тези на пострадалия Р., не е възможно подсъдимата сама да извърши описаните в обвинителния акт принудителни действия по отношение на Р., още повече че същият е бил и въоръжен.

Поради което Ви моля уважаеми Апелативни съдии, да потвърдите оправдателната присъда на подсъдимата В., постановена по НОХД № 1462/2017 година по описа на Варненски окръжен съд.

ПОДС.В.: – Нямам какво да добавя. Поддържам казаното от защитата, моля за обективно решение.

ПРОКУРОРЪТ: /реплика/ - От това, с което адв.М. завърши по отношение разпечатките не виждам проблема, който сезира защитата в тези разпечатки. Напротив след анализа, който чух, установих, че този анализ подкрепя обвинителната теза до колкото е налице съвпадение в една от клетките и то именно тази клетка, която касае мястото, на което живее свидетеля при, който са били всички заедно с цел пострадалия Р. да търси парични средства.

От друга страна, това, което беше посочено, че оперативните служби и органите на ДП са извършили засичане и установено от тях, че в това засичане не е установена клетка на ул.“Анастасия Железкова“ не кореспондира с останалите доказателства, в които свидетеля Р. в два или три разпита е посочвал за маршрута, по който дори той не е бил сигурен по кой маршрут е минал и в рамките на два от разпитите той е посочвал и допълвал този маршрут.

Свидетеля Р. обяснява, че е бил воден няколкократно и във „Владиславово“ и в „Младост“ е обикалял кварталите. Това съвпада с анализа на разпечатките на адв М..

От друга страна проблем щеше да има, според мен, ако в един и същ момент телефона на подсъдимия е бил обхванат от една, а телефона на свидетеля, активен и провеждащ разговор е бил обхванат от друга клетка на различно голямо разстояние, повече от, например от километър или два, защото общо взето това е толеранса на различните клетки в обхвата на едната от антените. Такава ситуация, видно от разпечатките, с които сте запознати не се установява.

На второ място от тези разпечатки се компрометира версията на подсъдимия, която той изложи пред Вас в предходно съдебно заседание, че имал само два разговора с подсъдимата В.. Това категорично не е вярно, именно от тия разпечатки припомнени от защитата става ясно, че той не само когато е повикал, по негови твърдения и когато са се върнали в заведението има множество проведени разговори с подсъдимата В..

Трето по отношение на изложеното от адв.В., че едва ли не прокуратурата манипулирала протоколи от съдебно заседание и внушава нещо на съдебния състав, нищо не внушаваме. Очевидно е, че защита не е прочела протокола от предходно съдебно заседание подробно, от който е видно, че е приобщен по реда на чл.281, ал.5 от НПК именно този протокол за разпит на свидетеля Р., в който той подробно обяснява трите момента и повече даже от три, в които е бил притискан от подсъдимия и негови приятели да промени показанията си. Именно в този протокол, а не в протокола за разпит пред съдия, защото свидетеля обяснява ситуацията преди този разпит и какво е сторил на разпита, че той въпреки, че бил притеснен, че нещата тръгват в коренно различна посока, е решил да потвърди това, което се е случило с него, дори с риск да бъде пребит. Защото той обяснява в този разпит как са му се заканвали и подсъдимия и други лица и, че при тази

среща “да се дръпнем от камерите, да не седим тук, да се дръпнем от камерите, на стълбището да отидем“. Там е бил проведен този разговор, не пред камерата, а на стълбището между първи и втори етаж.

И на последно място адв.М. съобщи пред Вас, че удар зад врата на свидетеля Р., забележете, на който главата на свидетеля е отскочила и това го казаха и други свидетели и това е направило впечатление и на Р. С. и на съпруга ѝ не може да счете за физическа принуда. Комбинация с „тръгвай с нас“, което беше заявено от защитата и признато от подсъдимия също не е, не представлява физическа плюс психическа принуда в заповедна форма. Как трябва да го тълкува съдебния състав, като ласка, милувка и приятелски поздрав може би.

Защо е било необходимо, както посочи адв.В., Пламен да предупреждава подсъдимия Д. не притеснява повече Р., че бил наше момче, по същите съображения. Защото всички са видели, че агресията ескалира и тази агресия физическа и психическа е довела до разпореждането с това имущество.

АДВ.В. /дуплика/: – Явно представителя на държавното обвинение не ме е слушало, защото аз за проведените срещи, съобщения от пострадалото лице Р. казах, че с в разпит, проведен на 03.05.2014 година, ден след разпита пред съдия. А внушението, което се опита да направи представителя на държавното обвинение е за разпита, от който пострадалия е съобщил за таксито, че това е станало при разпита именно на 04.03. Това не е така, това е станало в разпит, както каза и колегата М. на 15.05.2019 година проведен при предходно първоинстанционно разглеждане на делото. На въпроси зададени от съдебния състав, не от защитата.

Нещо, което бях пропуснал приобщения по делото по доказателства протокол за разпита от 06.04.2016 година, проведен по НОХД № 1748/2015 година, лист 113, лице и гръб свидетелката С. заявява, че лицата, които са излезли от заведението са тръгнали с две коли, не с едно БМВ, а с две коли.

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС.Д.: – Моля да отсъдите обективно и ако е възможно да не се разделям повече със семейството си.

ПОДС.В.: – Това, което казах и преди малко - да имате предвид аргументите, които изложиха нашите адвокати и да вземете справедливо решение.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание и обяви, че ще се произнесе в 13:30 часа.

СЪДЪТ, след тайно съвещание на именното повикване в 13:30 часа в присъствието на всички страни, постанови присъда, подписана от всички членове на състава, с особено мнение от съдия Грънчев, която Председателят на състава обяви публично и разясни на страните срока и реда за обжалването ѝ пред Върховния касационен съд на Република България.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в **13:35** часа.

Председател: _____

Секретар: _____